

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010037
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010037.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému L. Q., nar. XX.XX.XXXX v U. Q., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2Pp/4/2016 zo dňa 22.02.2016 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného L. Q.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 2Pp/4/2016 zo dňa 22.02.2016 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného L. Q. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn.: 13T/70/2010 zo dňa 25.08.2010 v spojení s uznesením toho istého súdu tej istej spisovej značky zo dňa 11.10.2012 (premena podmienkového trestu), pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zákona a iné, v trvaní 2 roky.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že hodnotenie ÚVTOS nie je objektívne a bolo vypracované s cieľom, aby ho poškodilo. On sa počas výkonu trestu správa slušne a plní všetky povinnosti. Pri predchádzajúcej žiadosti o podmienkové prepustenie mu toto bolo zo strany ÚVTOS odporúčané s dohľadom a zrazu došlo k opačnému záveru a pedagóg podmienkové prepustenie neodporučil. To nemá logické vysvetlenie. Urobili z neho narkomana a alkoholika. On však s drogami skončil a nikdy nebol ani na liečení. Svoje správanie ľutuje a chce viesť riadny život.

Preto navrhol, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a sám rozhodol o jeho podmienkovom prepustení.

Následne odsúdený svoju sťažnosť doplnil tým, že hoci súd prvého stupňa rozhodol o zamietnutí jeho žiadosti v mesiaci február 2016, uznesenie mu bolo zaslané až koncom mesiaca apríl. Prišlo tak k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie v primeranej lehote.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým unesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že u odsúdeného nebola splnená materiálna požiadavka na podmiennečné prepustenie v tom smere, že preukázal polepšenie a že od neho možno očakávať v budúcnosti vedenie riadneho života a to vzhľadom na záver hodnotenia, v ktorom riaditeľ ÚVTOS neodporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Podľa § 66 Tr. zákona:

(1) Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

(2) Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 Tr. poriadku:

(1) O podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

(2) Ak podmiennečné prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmiennečne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

(3) O návrhu podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že odsúdený začal aktuálny trest vykonávať dňom 15.03.2015 a jeho koniec je určený na 15.03.2017. Lehotu na podmiennečné prepustenie splnil 15.08.2014.

Odsúdený je v podstate pozitívne hodnotený. Bol 5 krát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Je pracovne zaraďený, pracovné povinnosti si vzorne plní.

V priebehu rokov 1997 až 2012 bol 10 krát súdne trestaný predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť a to i nepodmiennečnými trestami.

Vzhľadom na absenciu sociálneho zázemia, dlhodobú nezamestnanosť, nízke vzdelanie a konzum alkoholu a psychotropných látok je jeho resocializačná prognóza nepriaznivá z dôvodu vysokého rizika sociálneho zlyhania. Len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a riaditeľ takýto postup neodporúča.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchatel) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste

len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že správanie odsúdeného je pozitívne hodnotené a odsúdený sa snaží preukázať pozitívnu nápravu svojej osoby.

Je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že napriek svojmu mladému veku odsúdený od roku 1997 opakovane a v relatívne krátkych intervaloch pácha trestnú činnosť, a ani početné odsúdenia na neho zatiaľ nemali potrebný prevýchovný vplyv.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že odsúdený preukazuje polepšenie, ale zatiaľ ešte s poukazom na jeho trestnú minulosť nie je splnená podmienka dôvodného očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Je nepochybné, že osobnosť odsúdeného je podstatne kriminálne narušená a predovšetkým vzhľadom na absenciu sociálneho zázemia je riziko sociálneho zlyhania zatiaľ vysoké.

Na tejto skutočnosti by v podstate nič nezmenil ani záver hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktorý by prípadne podmienenečné prepustenie odporúčal. Krajský súd zároveň nezistil, že by hodnotenie riaditeľa ÚVTOS bolo účelové v snahe poškodiť odsúdeného. Návrh riaditeľa má len odporúčací charakter a je na súde, či sa ním bude riadiť, alebo nie.

Sumarizujúc všetky uvedené skutočnosti potom naozaj nezostáva nič iné len konštatovať, že odsúdený dosiaľ ešte nepreukázal, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nespĺnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Je pravdou, že okresný súd rozhodol v mesiaci február 2016 (teda v zákonnej 60 dňovej lehote), odsúdenému bolo uznesenie doručené v apríli 2016 a spis bol na krajský súd predložený až 16.06.2016.

Prieťahy s doručovaním uznesenia boli spôsobené personálnymi zmenami v trestnej kancelárii Okresného súdu Trenčín, keď odišli 3 asistentky a došlo k prieťahom pri doručovaní a vypracúvaní rozhodnutí.

I keď postupom okresného súdu došlo k prieťahom, tieto podľa názoru krajského súdu nie sú tak závažného charakteru, že by mali vplyv na prípadné zrušenie napadnutého rozhodnutia a iné rozhodnutie vo veci.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.